

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 56. Patriarchæ Athanasii scriptum Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

cives, tanquam suspectos de Albigenſi Sæcul. XIII.
 patrum ſuorum hæreſi. Violabant li- A.C. 1297.
 bertatem eccleſiaſtica: Clero veſtiga-
 lia imponebant, ac penſiones extraordi-
 narias: fraudabant Eccleſias ipſarum ju-
 ribus; & quo licentius id facerent, eo
 ſe adſtrangebant per ſtatuta & pactiones
 inter ſe conflatas. Ridebant cenſuras
 eccleſiaſticas, dicebantque ſe valere me-
 lius interdicti tempore, atque per anathe-
 ma nec cibi aviditatem nec ſomnum ſibi
 adimi. De Papa indigne loquebantur:
 Judices profanos adibant, ut per eorum
 authoritatem exſolverentur cenſuris:
 multi biennio & amplius hærebant de-
 vincti execratione. Mandatum ſcriptum
 eſt Urbe Veteri 13 Oct. 1297.

§. LVI.

*Patriarchæ Athanaſii ſcriptum Con-
 ſtantinopoli inventum.*

Conſtantinopoli menſe Septembri ejus-
 dem anni duo adoleſcentes ex ædi-
 bus Patriarchæ Joannis, cum in altis
 templi S. Sophiæ porticibus columbarum
 nidos quærerent, applicitis columnæ ſca-
 lis, in ejus ſaſtigio præter columbas duo
 vafa fictilia inveniebant quoddam ſcri-
 ptum concludentia. Poſtquam deprom-
 ptum expanderant, mirabuntur ſcilicet
 id

*Pachym. l. 9.
 c. 24.*

Sæcul. XIII. id, quod ibi legebant, & ad Patriarcham
 A. C. 1297. tulere: qui rem cum Imperatore Andro-
 nico communicandam censuit. Hoc
 L. 7. c. 23. autem scriptum a Patriarcha Athanasio,
 cum missam faceret dignitatem suam, ni-
 mirum fere quatuor abhinc annis com-
 positum graves continebat querimontas,
 quod suis ingratis patriarchali folio
 impositus ob usum suæ potestatis con-
 tra reos exempli mali sit oppressus o-
 dio, eorumque accusationes sic auditas
 fuerint; ut abdicare munus cogeretur,
 quamvis nullius contra fidem aut mores
 criminis sibi esset conscius. Finiebat ille
 contorquendo anathema cunctos in au-
 thores hujus injustitiæ, quicumque de-
 mum fuissent. Has litteras subscripsit
 sua manu, munivit plumbeo sigillo suo,
 inclusit duabus testis fune colligatis,
 & posuit ipse in foramine, ubi sunt in-
 ventæ. Ita posteris relictum voluit hoc
 perpetuum suæ innocentiae ac doloris
 monumentum.

Id proin perlectum sollicitos habebat
 Patriarcham Joannem ac Imperatorem.
 Nam anathema in hunc cadere contra-
 bat, & intortum erat per virum tali po-
 testate præditum quippe tum Patriar-
 cham: sed ille in statu privato idem
 tollere nequibat. Hac in difficultate
 convocarunt Patriarcham Alexandrinum,
 Joannem veterem Metropolitanam Ephesi,
 ac

Sæcul. XIII.
A. C. 1297.

ac Episcopos Constantinopoli præsentibus: qui omnes rem indignati Athanasium yoluisse ad repetendam sedem suam sibi viam sternere suspicabantur. Anathema ut ipse tolleret, rogandum censebant alii: alii dicebant sic aliquid petatum iri, quod fieri non posset, cum modo esset homo privatus: doctiores autem contende-
bant absolutionem haud necessariam, ac censuram esse nullam & contra canones utpote clam irrogatam nescientibus.

Imperator tamen existimabat mittendum esse, qui posceret ab Athanasio, ut explicaret se. Hic agnito scripto suo declaravit se paratum ad tollendam censuram: sicut fecit per scriptum novum, cujus hæc erat summa: Egrotudo animi & dolor, quem mihi creaverant vexationes, quas per tempus patriarchatus mei pertuli, dictarunt mihi scriptum, quod ad S. Sophiæ ocului. At deposita dignitate mentem tranquillam reddere, ac inde omnia, quæ hoc scriptum molestiora continet, delere totus studui, libenter ignoscens omnibus, qui me offenderunt. Quisquis enim præcepta Dei novit, ac de iudicio futuro cogitat, fovere inimicitiam, ac vexatores suos execrari non potest: scio perbene. Igitur omnium illarum rerum tristium memoriam ita oblitteraveram, ut etiam re-

Histor. Eccles. Tom. XXII. E e su-

Sæcul. XIII.
A.C. 1298.

sumere scriptum ac suppressere oblitum fuerim. Sed quia inventum est, declaro me post remissum muneri meo nuncium omisisse omnem acerbicatem, omnem vindictæ cupidinem, & anathemata cunctasque alias censuras sustulisse. Adhæc per scriptum præsentem plenam do veniam omnibus, qui me læserunt, & quibus censuram irrogavi seu cognitam, seu cognoscendam; ac volo pacem cum omnibus & charitatem ex æquo colere sine ulla in quempiam iniquitate vel malevolentia. Dabat mensis Septembri indictione undecima tantum incepta.

§. LVII.

Joannes Veccus moritur.

e. 29.
Poss. not.
p. 567.
Sup. lib. 87.
§. 66.
Allat. cons.
p. 763. & Gr.
orthod. to. I.
p. 375.

Sex post mensibus ac exeunte Martio anni 1298 decessit vetus Patriarcha Joannes Veccus Ecclesiæ Græcæ Iuramen tunc maximum. Post relictam Sedem Constantinopolitanam per annos quindecim & amplius in exilio semper vixerat, & in locis variis captivus. Construm S. Gregorii erat, ubi obiit. Contulit testamentum, in quo ait: Multi in exilio ac in carcere morientes faciunt testamentum, ut se purgent de criminibus, quorum accusantur. Ego e contrario meum facio, ut confitear